

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

Variè iterum propter Christum exercetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

memoria habebat, vtcunque potest
femiuius implorat. Mira dictu res:
extemplò Philippus (Romæ quam-
quã tum erat) medijs nihilominus
in fluctibus adest periclitanti, por-
rectaque dextera hominem aperto
ore hiantem aquis, & in vltiorem
gurgitem omni impetu progrediẽ-
tem sustinet, subleuatque donec per
longum maris tractum ad terram
mirabiliter transuexit incolumem,
atque in sicco reposuit.

*mandrita,
E. Danie-
le Stylita
apud Sur.
to. 6. Leõ-
tium in Sy-
meone Sa-
lo apud
Metaphr.
Kal. Iul.
Venantiũ
Fortuna-
tum in S.
Germano
Parisien.
Episc. 68.
Gofridum
lib. 4. Vita
S. Bernar.
di cap. 1.*

Iesu Christi anno 1559
Pauli III. Pap. anno 4
Ætatis anno 44

Variè iterum propter Christum exercetur.

NON contentus ^b Philippus iis,
quæ fecerat, & statuerat, vt suo-
rum pectora ad sacramentorum fre-
quentiam, aliaque pietatis opera in-
flammeret, seruaretque inflamma-
ta, voluit etiam, vt omnem eis pro-
viribus, peccandi facultatem adi-
meret, quo die in Bacchanalibus li-
centiosius ab hominibus viuitur, eo
die

*b
Totam re
accepimus
ab us, qui
interfuere:
sunt omnes
ad quinde-
cim. Ean-
dem Franc.
Maria
Taurusius
publico te-
stimonio
confirma-
uit.*

die illos ad septem Urbis Ecclesias ducere: nec n. solertior in quærendis Christo gregibus, quàm in tudis extitit.

Ibatur initio à paucis: erāt omnes ad triginta; non multò post tantæ multitudinis concursus ad eas est factus, vt numerus hominum, qui eò conuenirent, plus mille esset.

Ordo is erat: conuocatis primùm omnis generis hominibus, tū præfinita die per se quisq; summo mane, SS. Petri & Pauli, Basilicas obibat; cumq; omnes in Ecclesiam S. Pauli, Ecclesiæq; proximaloca, vti præceptum fuerat, conuenissent, Philippo mox Patre annuente incipiebat agmen mirabili cum alacritate, ac feruore spiritus ad templū S. Sebastiani procedere, inde ad Basilicā Sancti Ioannis Lateranensis, tum ad Sanctæ Crucis in agro Sessoriano, & inde ad alias incedebant singuli, ita æquato instructi ordine, ita paribus diuisi interuallis, ea vul-

tus compositione, & moderatione
gressus, vt quocunque ingrederen-
tur, magna defigerent admiratio-
ne intuentes. inter ambulandum
nunc litanias, nunc diuinas laudes,
psalmosque suauiter concinebant:
in templo vel Sancti Sebastiani,
vel Sancti Stephani in Cælio mon-
te sito sacrum solemne, iucunda
cantorum symphonia, consueto ri-
tu cæremoniârû, decenti ministro-
rum grauitate fiebat: sacrificio asta-
bant omnes, sacerdote Christi cor-
pore pasto communicabant mini-
mum octingenti: Absoluto sacro ad
aprica loca herbis, vitibus, arbori-
busq; vestita procedebatur: ibi Pa-
tribus alimenta distribuentibus læ-
ta quisq; fronte tantû cibi, & potio-
nis accipiebat, quantum satis erat.
Villa ad quam primis illis tēporibus
veniebatur frequentius, Virginix
Maximæ erat; ibatur etiam quan-
doque nunc ad Mattheiam, nunc
ad Crescentiam, in hisq; extrueba-

tur

tur mensa non conquistissimis cibis, sed multo pane, ouisque, pomis, & caseo. A prandio actis Deo de more gratiis, procedebant mox omnes miro ordine, atq; silentio ad Scalas sanctas, certisque passuum interualis ad lætitiā, religionemq; excitādam canebatur in via, inde ad Basilicam sanctæ Crucis veniebatur, tum ad sancti Laurentij in agro Verano, inde demū ad sanctæ Mariæ ad Præsepe; ibique sermone primū de rebus diuinis ad multitudinem habito, quod in alijs Ecclesijs fieri consuevit, magno cum audientium fructu, tum hymno suauiter decantato, suo quisque arbitrato domum remigrabat.

Huius quidem profectionis tanta erat animorum utilitas, vt ex ea multitudine non deessent, qui diuino tacti spiritu vsque eò ad pietatem inflammarentur, vt se totos sacramentorum frequentia, vitæque ex Deo agenda ad Philip-

pi Pa-

pi Patris arbitrium traderent.

Verùm cum nolit Deus suos milites in otio torpere, sed semper in acie, in puluere, & labore versari, vt sicut in igne aurum comprobatur, sic eorum virtus in ipso certaminis periculo magis elucescat; eius permissu anno huius seculi quinquagesimo nono factum est, vt ea de qua diximus, peregrinatio tum non infrequens quòd omnibus fructuosa, vt probis, pijsque viris maximo exemplo erat; ita inuidis, atque maleuolis offensionis esset, materiam illis præbens in Philippum acerrimè insurgendi: ^a videntes enim quidam maiorem in dies hominum concursum ad eum fieri, cœperunt priuatim inter se primùm, deinde palàm de eius fama detrahere, ambitiosum, laudisque popularis cupidissimum appellantes, hominum plausum, ac sequelam affectantem: Nec deerant, qui eundem non ambitionis modò plenum prædicarēt,

*Percurre s^a
libet, res
gestas S.
Danielis
Stylite apud
Suris
tom. 6.*

Vitæ lib. i.

K

verùm

*Simile fer-
me acce-
disse s.
Goari
presbytero,
auctor est
Vandel-
bertus mo-
nachus in
eius vita
c. 4. apud
Str. to. 4.*

verum gulæ etiam deditum^a, eda-
cem, atque lurconem insignem, si-
mulq; adiicerent, quò eorum opera
in odium, offensionemque populi
incurreret, eum conuenticula colli-
gere, seditionem concitare, concita-
tamque fouere. & quid de inno-
centissimo viro ignominiosius dici
poterat? Sed nec his contenti tota
præterea Vrbe falsis rumoribus dis-
siparunt, illum in Ecclesiarum pere-
grinatione non Dei gloriam, ani-
morumque salutem; sed se ipsum,
propriamque sui gloriam quærere,
ibiq; opiparè satis lautissimis cibis,
quorum magna illi apponebatur
copia, vesci: eòque tandem demone
instigante adducta res est, vt quæ fal-
sò de ipso proferebãtur, adeò in Vr-
be diuulgata fuerint, vt iam vbique
locorum palàm de eo detraheretur
ab omnibus. Hæc autem cum Phi-
lippo innotuissent, fratus ille tum
præclaro conscientiaæ suæ testimo-
nio, tum etiam Christi Domini No-

stri

stri promissionibus, qui dixerat, se apud eos, qui tribulationibus premuntur perpetuò mansurum, omnes illas diaboli machinationes, omnesque ipsius impetus inuictò animo sustinebat metu prorsus vacuus.

Interim aduersarij breui rem totam ad Præsulem Ecclesiasticum generalem Urbis Vicarium, & ad alios, qui per id temporis res Fidei administrabant, deferunt: Philippum accusant non ambitionis modò, ac superbiæ, aliorumque criminum, quæ ipsi finxerant; sed etiam vt qui conuenticula colligeret, nouamque sectam ambitionis plenam inducere tentaret. Hæc vbi Præsul audiuit, magna confestim, zelo fidei, iracundia commotus, quietique Urbanæ (pro officij sui munere) studens Philippum accersit, grauibus verbis eum excipit, obiurgat, minatur carcerẽ, iubet à talibus abstinere, comites apud se ducere nullos,

spondereque toties quoties vocaretur, iudicio sisti, quindecim dierum spatio exacto nullius audire confessiones, sermones ad populum non facere, nisi noua ei ab se concessa licentia. Quæ omnia hilari ille fronte suscipiens, id tantum, qua potuit animi demissione, ac modestia, responsi dedit; paratum se esse, ut opus inceptum profèqui, ita ab illo pro superiorum voluntate cessare, nihilque sibi in animo versari, quàm Dei honorem, animarumque lucrum. Quibus verbis Præsul iratior effectus, eum suis edibus post contumeliosa aliquot verba eiecit.

Acerrima quidem fuit hæc Philippi vexatio, qua non modò à viris mundo deditis, sed etiam Deo dicatis, quorum aliqui eodem cum eo tecto viuebant, grauissimè exercebatur, quando quidem cum cernebant pij aliquot sacerdotes multitudinem, quæ illum ad sui spiritualem profectum sequebatur, ei cri-

mini

mini dare cœperunt, quòd elatum haberet animum : & hos quidem Philippus non solùm in via Domini aduersarios passus est, sed quietis perturbatores, quamquam animo nunquam ipsorum dictis, factisque motus fuit; si quid erat mali, quod pietatis specie ei struerent, hoc non modò hilariter, patienterque ferebat, sed etiam iniurias sibi indignè factas, & non ferendas, iniuriarumque auctores suos in Christo filios quantum maximè poterat, celare nitebantur: quòd si cõtingebat, vt ij discipulis suis patuissèt, ea erat Philippus charitate, vt quos occulere non poterat, eorum saltem facta, dictaque (quò omnem prorsus malam de illis opinionem ex animis alumnorum euelleret) iisdem præsensentibus, audientibusque aliter atque facta, dictaque erant, interpretabatur, Deumque pro ipsorum salute lacrymarum plenus precabatur assiduè : erat enim ex ea scho-

*Matt. 5.
Rom. 12.*

la, quæ orandum tradit pro inimicis, & bonum pro malo referendum.

Cum itaq; his curis angeretur, quotidianis orationibus sibi à Deo efflagitabat auxilium, nec incassum missæ preces: venit enim intra præfinitos dies ad Oratorium nostrum Sacerdos quidam ignotus, fune cinctus, demissis humeris, honesta facie, colore inter album, & fuscum, barba & capillo natura nigro: is multis audientibus dixit se missum esse à quibusdam Religiosis viris, quibus rem magnam Dominus indicauerat: ea autem erat, (quam remotis arbitris, Franc. Mariæ Taurusio exposuit) vt indiceretur quadragenarum horarum supplicatio; Ex ea. n. ait, magnus sequetur fructus, tota hæc Diaboli impugnatione fumi instar euanescet, Oratorij opus magis quàm antea efflorescet: qui Philippum insectantur, si in cœpto persistent, diem obibunt. Nar-

rauit

rauit deinde idipsum Philippo, qui cum totus à Deo penderet, nunquam de diuina ope desperauerat, nunquamue animum desponderat, quinimo hæc semper, vt cætera fortiter, & constanter sustinuerat, & sustinebat.

Interea cum hunc in modum excerceretur, patientiaq; superaret omnia, diceretq; idcirco se ea oppugnari tentatione, vt animi humilitatem acquireret, & vt primùm ex illa fructum cepisset, finem illico habituram, meritus est vt sui memor esset Omnipotens; Namque cum mira demissione, modestiaque Iudici- bus responderet, non magis ad inceptum opus profequendũ, quàm ad intermittendum paratũ esse, nihilq; se præter vnã Dei gloriã quærere, suamq; ad Superiorum voluntatem accommodare: hoc humilitatis, ac singularis constantiæ specimen, Magistratũ ad benignitatẽ induxit, quippe certº iã factus de eius

vitæ innocentia, morumque integritate, malignantium aduersariorum technas in nihilum redegit, cōcessaq; illi libera facultas est suo more viuēdi, peccatis obnoxios ad Deum qua vellet arte, trahendi. Testantur sanè qui cum eo tum versabantur, nunquam illum animo vel minimùm excidentem vidisse, sed contra maiores in dies ad Dei gloriam promouendam vires collegisse: Vnus tamen ex ijs, qui Magistratui præerat magni vir nominis cum pertinaciter in homine Dei comprimēdo persisteret, repētina morte intra præfinitos dies ex hac vita sublatus est anno huius sæculi quinquagesimo nono, x. Kal. Iunias.

His curis exutus iterum in proximorum salutem ardentissimo studio incumbit.

INterea cum in vulgus relatum iã esset, Philippo iterum datam facultatem quod vellet, faciendi, cœperunt